

[Agnete Laustsen]

hed for at udfolde sig som andre erhvervsaktive. Det er det princip, vi synes at det her fremsatte forslag strider væsentligt imod, og det er derfor, vi har stillet de ændringsforslag, som er blevet nævnt tidligere.

Jørgen Junior (FP):

Blot et par bemærkninger.

Fru Aase Olesen kritiserede en lille smule, at vi fuldstændig havde forbigået de ændringsforslag om de handicappede børn, der var kommet fra ministeren, og som vi – hvad fru Aase Olesen er klar over – vil stemme for. Jeg skal da gerne medgive, at det er en positiv ting, det er noget, som hjælper på det, men det er ikke det afgørende efter vores opfattelse, og det gør ikke, at vi på nogen måde vil kunne stemme ja til forslaget.

Med hensyn til, at det er blevet jasket igennem, eller hvilke udtryk der nu er blevet brugt, så sagde jeg klart og tydeligt i mit indlæg, at formalia da hele vejen igennem var blevet overholdt. Jeg kan være helt enig med fru Aase Olesen i, at vi har en meget mild og behagelig formand for socialudvalget, men det er ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er, at der reelt kun har været tale om en behandling, en debat, i offentligheden af dette i 14 dage eller noget i den retning, og da det dog er et meget stort og omfattende kompleks, og da det dog kun er første fase af noget, hvor man ifølge socialministeren påtænker at komme med næste fase allerede i næste folketingssamling, så må jeg indrømme, at jeg synes, at kritikken er helt berettiget.

Man må jo altid glæde sig, når man hører hr. Erhard Jakobsen. Hr. Erhard Jakobsen ville jo gerne have haft en tiøre – det kunne være, det kunne blive til et par af de sjældne gamle toører i stedet for, for det er selvfølgelig morsomt at høre, hvad der bliver sagt, og der blev da også rørt ved nogle væsentlige ting, og der kom nogle konstateringer frem, som jeg gerne lige vil trække frem her og høre ministerens opfattelse af. Jeg synes nok, at det ret klart og tydeligt er blevet besvaret, at dette berører 320.000 familier. Hr. Erhard Jakobsen siger: jo flere, jo bedre, alle socialdemokratiets vælgere – lad dem da helst komme med; om det er dem, der sparer op, eller det er dem, der bor i hus, er ligegyldigt. Men det er jo altså ikke helt ligegyldigt, om

det er dem, der sparer op, eller det er dem, der bor i hus, og det kan heller ikke være helt ligegyldigt, hvilke 320.000 familier det er, og om der er en vis retfærdighed. Det er jo nok dér, der består en vis uenighed.

Jeg vil da godt fastslå, at hr. Erhard Jakobsen udtalte, at den indtægtsbestemte folkepension blev undgået og værdistigningsafgiften blev undgået. Vi er enige om, at det er nogle stygge, negative ting, og det er da glædeligt, at der ikke har ligget nogen forslag herom. Hvis det er tilfældet, at de blev undgået og man derfor har sagt ja til første fase – anden fase har vi alle nu forstået at CD siger utvetydigt nej til – så må man da i hvert tilfælde bede om en bekræftelse fra socialministeren. Er det korrekt, at den indtægtsbestemte folkepension blev undgået på grund af CDs indsats? Er det korrekt, at værdistigningsafgiften blev undgået af den grund? Med hensyn til det, at man så stædigt fastholder anden fase og siger: vi vil komme frem med det til næste år, er det da egentlig rimeligt, at man bare baserer det på, at der nok skal vise sig et eller andet?

Jeg synes nok, det virker meget løst og meget tilfældigt, og jeg synes heller ikke, det virker, som om hr. Erhard Jakobsens opfattelse, at nu har man virkelig lukket af for anden fase ved at sige ja til første fase, er særlig sandsynlig, i hvert fald hvis det går efter socialministerens hoved. Men nu kan vi selvfølgelig kun se fremad og i fællesskab gøre, hvad vi kan, og det er da glædeligt, at der ikke er skygge af tvivl om, at venstre, konservative og fremskridtspartiet i fuld samklang med centrum-demokraterne vil prøve at få denne anden fase om ikke udskudt, så i hvert tilfælde aldrig igangsat på nogen som helst måde.

Så var det jo også interessant at høre, at hr. Erhard Jakobsen mente, at der primært var tale om et besparelsesforslag. Dette er et besparelsesforslag, det skal gøre ondt. Vi kan være enige i, at det er et besparelsesforslag, men ifølge socialministeren er det jo ikke et besparelsesforslag, det er fordelingspolitik, det er retfærdighed. Det vil med andre ord sige, at heller ikke dér er man helt enige. Men lad uenigheden ligge. Dette er nu mere eller mindre vedtaget. Men lad os i hvert tilfælde være enige om fremover ikke at støtte noget af det, der kommer fra socialministe-